

DOPISY - AUTA, AUTÁ•ÄŒEKA MILOVANÁ•

StÁ™eda, 27 kvĀ›ten 2009

Naše ojetá auta má›la své pÁ™ezdívky a taky své pÁ™íbĀ›hy; nová nemají nic z toho, tak jsou bez pÁ™ezdívek a pos dvĀ› jsou dost nudná, tmavĀ› šedá metalíza, elektrika kam se podíváš,, tak si nevyslouĀ›ila zatím Ā›ádné jméno, jsou prostĀ› "nová". Zato pÁ™mi vzpomínce na staré brachy se skoro neubráním dojetí :-)) U našich - to byl BumbříĀ›ek, ne Ā›e tak baštil, ale Ā›e se do nĀ›j vešlo strašnĀ› moc.

Škodovka 120, ta úzká, jestli si pamatujete, na víkendy pravidelnĀ› vozila mámu, tátu, babiĀ›ku, 2 dĀ›ti, 25 kilového psa, klec s andulkou, krabici s morĀ›etem, potraviny na dva dny, zboĀ›í z má›sta na venkovĀ› nedostatkové k výmĀ› za naturalie, za topení v kamnech od Ā›tvrtka, abychom nenastydli, za vytaĀ›ení auta ze závĀ›jí koĀ›mo, atp.. Pak dvĀ› školní aktovky, týdenní snĀ›ška novin do kamen a Ā›asopisĀ› pro sousedku, várka knih na pĀ›jĀ›ení, stavební materiál na další epizodu z nekoneĀ›ného seriálu "Oprava chalupy - tak jde Ā›as", a koneĀ›nĀ› obnošené šatstvo z domova, co se na chalupĀ› "ještĀ› unosí, na venkovĀ› se to tak nebere a na chalupĀ› tím spíšne". Tak proto BumbříĀ›ek. RodiĀ›e pocházejí z vesnice, z hospodĀ›ství, a pokud jde o obleĀ›ení na vesnici, ustrnuli nĀ› 50. letech svého dĀ›ství na statku. Akorát máminy plesovky se nedonosily na chalupĀ›, babiĀ›ka z nich našila chĀ›apky do kuchynĀ›, vypodloĀ›ila látkou podobnou té, co se sní vycpávaly vaĀ›áky a velmi podobnou té, co jsem obĀ›as zahlídla v rolích na dvoĀ›me fabrice, kdyĀ› jsem šla rodiĀ›e navštívit v práci. V laboratoĀ›mi pĀ™ed kolegynĀ›m tĀ›Ā›ko odolávalo prosbĀ› o pár korun na nĀ›co dĀ›leĀ›itého, a kdyĀ› jsem pak zašla za tátou k rýsovacímu prknu, obvykle vysypal z kapsy pláštĀ› pár drobných co se mu tam nastĀ™ádovalo z kantýny. Ale to jsem zase odboĀ›ila :-)) Tak na to odĀ›vní pravidlo o donošení všeho jsem si vzpomnĀ›la hned, jak jsem se na vesnici provdala a zaĀ›ala tam trvale Ā›ít. Velice záhy jsem se seznámila se zdejšími "lufĀ›áky", moc pĀ™ijemná rodina z Prahy, on geolog, ona profesorka na vysoké, holĀ›iĀ›ky, babiĀ›ka profesorka v.v., ta byla dokonalá, mohla by z fleku hrát jednu z tĀ›ch milých, kultivovaných, peĀ›livĀ› u pravených ne pĀ™íliš bohatých, ale ani zcela nuzných dam z filmĀ› pro pamĀ›t babiĀ›ky starší sestra, hodnĀ› stará paní, ale na ty roky poĀ™ád Ā›iperka, povoláním cukráĀ™ka, dávno v penzi. VyprávĀ›la mi, jak se vyuĀ›ila ještĀ› za první republiky u mistra cukráĀ™e v Praze, seznámila se s budoucím manĀ›elem a ten pak seznámil svého kamaráda s její mladší sestrou. Sestra studovala, tak na ni musel chlapec Ā›ekat. Kdyby to nebyly rozhovory, ale natĀ›ení, tak ruĀ›ní kamerou se zlatým filtrem, takovou atmosféru to její vyprávĀ›ní má›lo :-)) Bezvadná rodinka, pĀ™ijemný povídání se všemi. Nojo, jenĀ›e i u nich bĀ›Ā›elo pravidlo "na chalupĀ› se to donosí". A tak obĀ›as vyšli na špacír nebo do obchodu vyhastrošení ve zvonovkách nebo hippies dĀ›ínové sukni nebo kostkovaném kabátku v dobĀ›, kdy frĀ›ely plísĀ›áky, saka s vycpávkami a dederonové suknĀ›. Dostal se mi pohledu z druhé strany a docela mi to vyrazilo dech - ti pĀ™ijemní inteligentní, kultivovaní lidé byli pro rodinu soudruha traktoristy ale i soudruha uĀ›itele, ba i soudruha obvodního lékaĀ™e za blázny, co si v Praze hrajou na hogo fogo, Ā›e maj chalupu, ale nemaj ani na poĀ™ádný hadry, nojo vĀ›dci... Sakra, zase jsem odboĀ›ila. :-))) Ale od soudruha traktoristy to nemám daleko k Tajemníkovi, a to bylo další auto rodiĀ›Ā™. Jak k té pĀ™ezdívce pĀ™išlo, je zĀ™ejmé - v poĀ™ádníku mototechny byla máma (do poĀ™ádníku na Ā›igul se nechal zapsat politicky pĀ™ijatelĀ›jší rodiĀ›) po x mĀ›sících Ā›ekání koneĀ›nĀ› uĀ› na druhém místĀ› za okresním tajemníkem. Ā›igulíci chodili vĀ›dycky po dvou, dvĀ› š auta. HnusnĀ› šedá. Máma se nemohla doĀ›kat a kdyĀ› dostala v práci echo, Ā›e auta dorazila, tak vyrazila. Hu, pĀ™išlo šedé a vínové. Co vínové, pĀ™ímo bordó !! Uznejte, to nemohla nechat jen tak. Nasadila všechny Ā›enské zbranĀ› svých 33 let vĀ›etnĀ› podpatkĀ›, vypasované šatovky a natupírovaného blond drdolu zevnitĀ™ vypořstrovaného uĀ› nevím Ā›ím. A dostala toho vínového Ā›igula. Jinak neĀ› Tajemník se mu Ā™íkat nedalo, to b urazil. K barvĀ› byla i vhodná SPZ, Ā›tyĀ™i šestky. KdyĀ› jsme jeli na chalupu, nĀ› která auta nám uhýbala z cesty. By to stateĀ›ný ruský voják, vydrĀ›el hodnĀ›, nastartoval se i za tuhé ruské zimy a roztahoval celou ulici a vypadal poĀ™ád zdatnĀ›, kdyĀ› jsme ho celá rodina vyprovodili do Bazaru. Dlouho se tam neohĀ™ál, však mu bylo neĀ› 8 a rodiĀ› nĀ›j natoĀ›ili pár dalších kapitol z Oprava chalupy - tak jde Ā›as. Další dvĀ› auta mi splývají, pĀ™išl Ā›asy, zajímaly mne jiné vĀ›ci, na chalupu jsem jezdila ménĀ› Ā›asto, babiĀ›ka zemĀ™ela, stavebního materiálu v kufru auta ubylo, pak jsem se odstĀ›hovala já a nakonec i rodiĀ›e, zpátky ke koĀ™enĀ™m, poblíĀ› chalupy zakoupili ruinu a z ní udĀ›lali domek. Ale to uĀ› je opĀ›t jiný pĀ™íbĀ›h. A další auta uĀ› jsou vlastnĀ› taky jiný pĀ™íbĀ›h, jeho Bobík a moje Tráva vĀ›ou tak soukromé a zcela nevychovné pĀ™íbĀ›hy, Ā›e si je nechám pro sebe :-)) Na nĀ› plynule navázal Koráb, pro schopnost pojmout dovnitĀ™ obĀ™í koĀ›ár Liberta i s dítĀ›tem, psa, nás dva a dva koše plné hub. Myslím, Ā›e pĀ™í troše snahy bychom v nĀ›m pĀ™evezli konĀ›. No a dítĀ›, které se vozilo v koĀ›áru v Korábu, si udĀ›lalo pĀ™edloni Ā™ a uĀ› dva roky pilnĀ› šetĀ™í na auto. Zatím má 165 KĀ•. TakĀ›e aĀ› za dva tĀ™i roky potkáte na silnici záplatované hadráka, co se za nĀ›j leze jako za kulomet, jak Ā™íkal prchající vrchní pan Ahrhám, bude to asi moje dítĀ› :-))

bíbí